

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

»MESSENGER» – Voice of Slovenians in Australia

«Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215»
CATEGORY A

LETNIK XXXII Štev. 7

JULY 1987

ZASTOPNIKI SLOVENCEV PRI MINISTRU

Predsedniki Slovenskih organizacij v Viktoriji so ministru za Etnične zadeve Viktorije g. Spykerju izrazili potrebo naše skupnosti, da se obravnava kot samostojna etnična enota.

Na iniciativo Sveta SOV je minister za etnične zadeve Viktorije v četrtek 2. julija sprejel predstavnike naših društev in verskega centra.

V prijaznem pogovoru z ministrom je bilo našim zastopnikom možno ministru razložiti potrebe slovenske skupnosti Viktoriji. Se posebej pa so podčrtali razlike, ki se v Viktoriji delajo pri podeljevanju podpor etničnim organizacijam, katere delujejo med naseljenci iz področja Jugoslavije. Saj podatki za zadnji dve leti kažejo, da so organizacije, ki si nadevajo ime 'jugoslovanske', v letu 1986 prejele skupno 33.000 dolarjev, letos pa že kar 34.000 dolarjev. Organizacije, ki se imenujejo srbske so letos prejele kar 7.250 dolarjev več kot lani. Njih podpora je skočila od 3.500 dolarjev na 10.750 dolarjev. Tudi makedonskim organizacijam so zvišali podporo, da so prejeli kar 7.250 dolarjev več kot lani. Njih podpora je skočila od 3.500 dolarjev na 10.750 dolarjev. Tudi makedonskim organizacijam so zvišali podporo in sicer od 5.500 na 6.750 dolarjev. Medtem pa se podpora

hrvaškim in slovenskim organizacijam znižala. Hrvatom več kot za polovico. V letu 1986 so prejeli 4.500 dolarjev, letos pa le 2.000.

Slovenci nikoli ne prosimo za veliko, a tudi to se je zmanjšalo. Lani so naše organizacije skupno prejele 3.500 dolarjev, letos pa 3.000.

Skupno so organizacije, ki se imenujejo jugoslovanske prejele v dveh letih 67.000 dolarjev. Od teh je več kot levji delež odnesla Australian-Yugoslav Welfare Society, kar 57.000 dolarjev.

Torej kar 17.500 dolarjev več kot vse druge organizacije skupaj. Koliko pa ta organizacija pomagala komu od Slovencev pa je veliko vprašanje.

Srbske organizacije so v dveh letih prejele 14.250 dolarjev, makedonske 12.250, hrvaške 6.500 in slovenske 6.500 dolarjev

G. Spyker je zastopnikom naših organizacij pokazal veliko razumevanje in jim za bodočnost omogočil veliko hitrejši dostop v vseh zadevah, pri katerih bi bilo njegovo ministerstvo lahko v pomoč.

VOLITVE – VOLITVE – VOLITVE

Kdor misli, da menim z naslovom nedavne volitve v Avstraliji se moti. V mislih imam zmago Slovencev, ki so jo imeli pred 120 leti. Takrat, v januarju, leta 1867 so bile v avstro-ogrskem cesarstvu razpisane volitve, ki so bile za usodo slovenskega naroda zelo pomembne. Saj so prvič v novejši zgodovini, ko se je po Pomladi narodov v letu 1848 tudi v habsburškem cesarstvu začel razvijati parlamentarizem, z uspehom nastopili tudi Slovenci.

Pri volitvah za v deželne zборе so v vseh slovenskih pokrajinah dosegli pomembne uspehe slovenski kandidati.

Ozemlje, naseljeno s Slovenci, je bilo takrat upravno razdeljeno na Kranjsko, Štajersko, Koroško, Goriško z okolico Trsta in na Istro. Posebne sijajne uspehe so Slovenci v primeri z Nemci in Lahi dosegli pri volitvah v deželne zборе v Ljubljani, Gorici in Gradcu.

Volitve so bile izpeljane tako, da so volilci najprej izvolili svoje volilne može, ti pa so kasneje volili poslance. Tako so bili na Spodnjem Štajerskem, kjer je bil nemški pritisk posebno močan, bili izvoljeni v mariborskem okraju dr. Ferdinand Dominkuš in dr. Josip Vošnjak, v Ptujih Mihael Herman, v Celju dr. Razlag in Lipold, v Brežicah Lenček in dr. Prelog in v Slovenjem Gradcu Rak.

Na Kranjskem so bili na kmetih in v vseh mestih izvoljeni narodni kandidati.

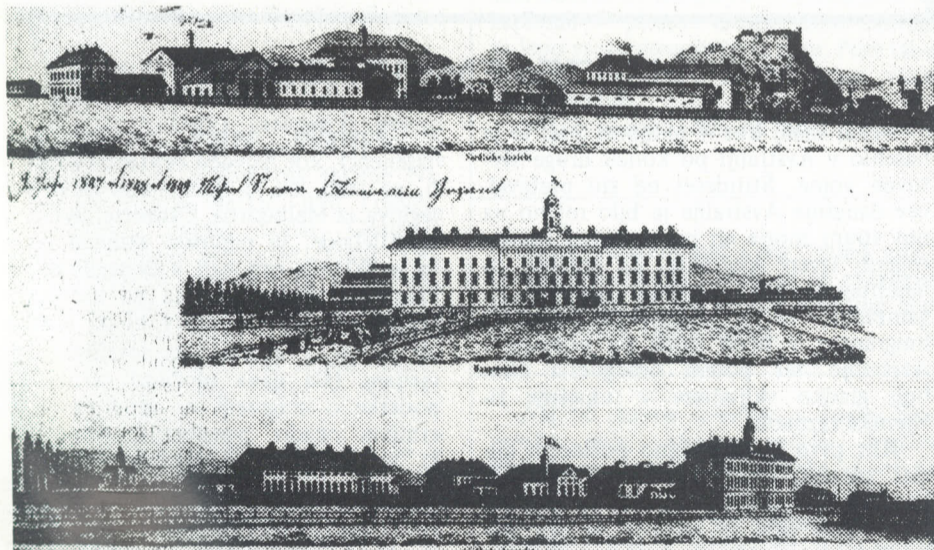
Tudi na Goriškem so v vseh slovenskih okrajih bili izvoljeni Slovenci, prav tako tudi v okolici Trsta.

Le na Koroškem so bili rezultati za Slovence slabi.

Deželni zbori so se potem sestali v februarju ter izmed sebe izvolili poslance za v državni zbor na Dunaju. Ker so meje dežel Koroške in Štajerske bile tako speljane, da je v obeh prevladalo nemško prebivalstvo, so seveda v teh deželnih zbori imeli večino Nemci in so tako tudi v državni zbor izvolili predvsem svoje ljudi in v vsakem slučaju z lahkoto preglasovali Slovence.

Vendar je bilo leto 1867 za Slovence leto zmage narodnostne zavesti in prvi uspešen politični nastop. Navzlic temu, da so Nemci kasneje z intrigami in uradnim pritiskom deloma zavrli slovenske politične uspehe, jih za stalno niso mogli zaustaviti. Že samo petdeset let za tem, so slovenski poslanci v državnem zboru na Dunaju prečitali takozvano Majsko deklaracijo, v kateri so zahtevali samostojnost za vse slovenske kraje.

LJUBLJANSKI KOLODVOR DOTRAJAN

Ljubljanski kolodvor v času otvoritve južne železnice (Litografija iz Muzeja v Ljubljani.)

Pri železniškem gospodarstvu Ljubljana so izračunali, da se bo na ljubljanskem kolodvoru leta 2010 zvrstilo 10,4 milijone potnikov. Študijo so naredili za to, da pokažejo, da je nujno potrebno zvečati zmognosti postajnih naprav v Ljubljani. Že sedaj ugotavljajo povečan potniški promet. Leta 1980 je skozi postajo prešlo 1,8 milijona potnikov, predlanskim pa že kar 3,2 milijona.

Ljubljanski kolodvor je bil zgrajen že leta 1848. enajst let po tistem ko je po avstrijskih tleh zapeljal prvi vlak. Že leta 1857 pa je takozvana Južna železnica preko Ljubljane povezala Dunaj s Trstom.

EDINOST, SREČA, SPRAVA

K NAM NAJ NAZAJ SE VRNEJO!

Narodna sprava je možni (bodoči)način bivanja ljudi neke družbene skupnosti, v konkretnem primeru: slovenskega naroda. To je tisti in tak način naše človeške medsebojnosti, ki dopušča vsakega človeka v njegovi svobodi in njegovem dostojanstvu. Nobenega človeka ne ekskomunicira kot "sovražnika ljudstva", temveč vse ljudi in vsakega človeka radodarno dopušča in sprejema, da je, kar je v vsej

individualnosti, enkratnostni in neponovljivosti. To pomeni, da sprava razume človeka kot zgodovinsko bitje, bitje, ki je zmotljivo, ker je končno in ima prav zato pravico do zmote, kot bitje ki mu pripada nedotakljivost, torej svetost življenja in posvečenost smrti.

(Prečitajte izvlečke iz zanimivega eseja Spomenke Hribar, na strani sedmi.)

NOVI ODBORI

Julij je mesec ko si naša društva izbirajo odbore za naslednjih dvanajst mesecev delovanja. Tako so imeli letni občni zbor pri Zvezi 'Ivan Cankar' v Geelongu, nato pri 'Jadrani' in v nedeljo 19. julija na 'Planici' in pri SDM.

V večini odborov so ostali na pomembnih mestih dosednji ljudje, z izjemo predsednikov, ki so se, razen v primeru 'Jadrana' povsod zamenjali.

Na 'Jadrani' bo naslednje leto vodil delo g. Frank Iskra, a kot tajnik mu bo stal ob strani g. Ivan Valenčič.

V Geelongu je g. Marjan Kontelj zamenjal g. Ivana Širco. Na 'Planici' je g. Lado Sluga prepustil mesto g. Lojzu Kovačiču, a pri SDM je g. Peter Mandelj, po več letih plodovitega predsednikovanja predal krmilu mlajši generaciji: g. Franku Proseniku.

Najbolj pomembna novica je to, da je v novem odboru SDM kar 7 članov iz generacije, ki je že bila rojena in vzgojena izven Slovenije. In sicer so to: Lilian Conlan, roj. Prosen, Ciril Čampelj, Maks Hartman, John Hartman, Kevin Hervatin, Stan Penca, Frank Prosenik, Helen Trinnick roj. Čampelj.

Takole pa izgleda celi novi odbor SDM:

Predsednik Frank Prosenik
Podpredsednik Verner Remšnik
Podpredsednik . . . Stan Penca
Prejšnji predsed. . . Peter Mandelj
Tajnica Lilian Conlan
Blagajnik Ciril Čampelj
Pomoč. Blagajnik . . Helen Trinnick

Odborniki: Karel Bevc, Frank Fekonja, Draga Gelt, Mici Hartman, John Hartman, Maks Hartman (jun.), Kevin Hervatin, Viktor Lampe, Anica Markič in Tone Tomšič.

Odbor na 'Planici' pa je sledeč:

Predsednik Lojze Kovačič
Podpredsednik . . . Zorko Abram
Tajnica Ivanka Kolačko
Blagajnik Janez Rotar
Odborniki: Miro Franetič, Frank Šabec, Zvonko Penko, Fred Toplak, Darko Erzetič, Juže Culek, Oto Verdenik in Karel Pavel.

Slovenska zveza 'Ivan Cankar' v Geelongu si je izbrala sledeči odbor:

Predsednik Marjan Kontelj
Podpredsednik . . . Lojze Sertič
Tajnica Pavlina Bencan
Pom. tajnice Liza Kolar
Blagajnik Franc Kolenc
Pom. blagajnika . . . Jože Matkovič
Predsednik nadzornega odbora pa je Rudi Horvat.

ŽE V ČETRTO LETO

Slovenske organizacije v Viktoriji zdaj že četrto leto plodovito sodelujejo v združenju, ki se sedaj imenuje Svet Slovenskih Organizacij v Viktoriji.

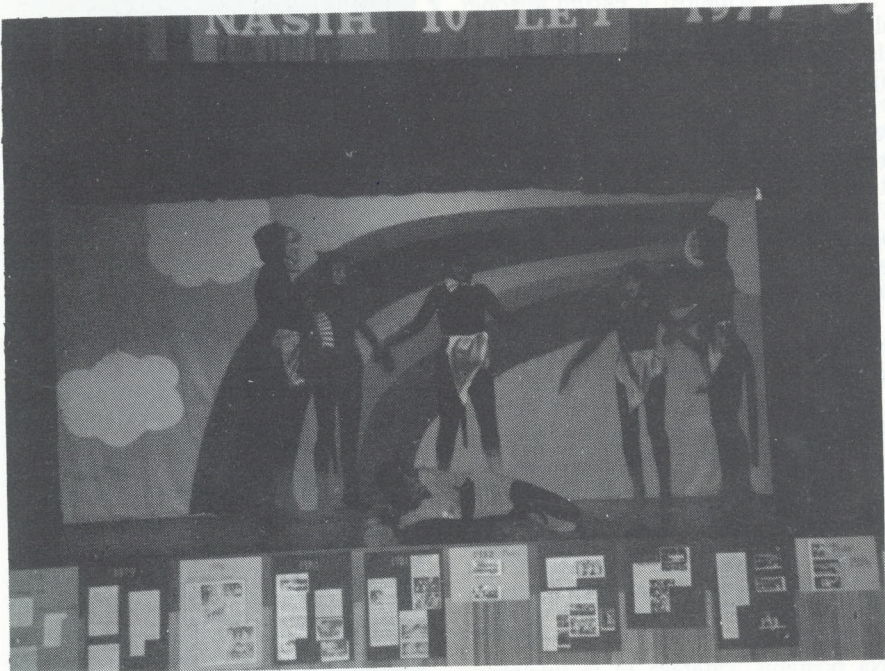
Po veljavnih pravilih bi moral biti predsedujoči tega Sveta vsako leto eden predsednikov včlanjenih organizacij, vrsteč se po abecednem redu. Vendar so dosedaj vsi predsedniki odstopili svoje mesto g. Petru Mandelju in mu s tem pokazali globoko zaupanje v njegovo predanost in sposobnost pri delovanju Sveta.

Letos bi moral nastopiti predsedstvo predsednik "Snežnika" iz Albury-Wodonga g. Rudi Kalc. Tudi on je prosil g. Mandelja, da vodi Svet v naslednjih 12 mesecih. Tajniške posle pa bo še eno leto opravljala g. Helena Van de Laak.

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

MAČEK MURI

DRAGA GELT:

HVALA! HVALA! HVALA!

Sobote, 11. julija so se otroci in mladi na veselili, saj je bil na ta dan prvi ples organiziran v okviru slovenske šole pri SDM. Pripravile smo kratek program in vsi navzoči so se nam navdušeno zahvalili s ploskanjem. Najprej smo podale z Magdo Pišotek in Marijo Penca kratek pregled delovanja šole pri SDM. Naj dodam še, da je leta 1976 potekal pri SDM tečaj slovenščine, katerega sta vodili Jana in Viki Gajšek, sedaj gospe Lavrič in Zorzut. Gospa Vika Gajšek je lahko ponosna na svoje tri hčere – vse tri učiteljice.

V sobotnem programu je Magda Pišotek prikazovala Disneyland v bleščočih oblekah in na melodije angleških otroških pesmi. Nastopali so: Samantha in Simon Penca, Nataša in Marie Pišotek, Tanja Marsič, Karen Urbančič, Veronika in Barbara Smrdel, Jana Brgoč in Frances Gelt.

V drugem delu pa smo imeli telovadbo ob glasbi – oblečeni v črne in bele mucke na melodijo naslednjih pesmi: Maček Muri, Kdo je videl, Muca Maca, Tinka tenka in Nogometna tekma. Nastopali so: Lidija Markič, Beti Tomšič, Julie Krnel, Nataša Špillar, Geanette Urbančič, Diana Markežič, Mark Tavčar, Aleš Brgoč in Eric Gelt ter otroci: Simon in Samantha Penca, Nataša in Marie Pišotek in Tanja Marsič. Geanette in Diana ter Beti so kar mlade koreografinje, toliko idej nosijo v sebi – hvala vam, dekleta!

Škoda, da starši niso pripeljali na ta ples otrok, ki so obiskovali slovensko šolo v preteklih letih. Vseh 18 učencev iz leta 1977 je prejelo brezplačne vstopnice za ta ples, prav tako tudi dekleta in spremljevalci, ki so sodelovala na letošnjem natečaju za Dekle slovenske skupnosti pri SDM. Na žalost jih ni veliko prišlo – a odboru SDM iskrena hvala za vstopnice.

Tema plesa so bile "Pravljice" in nekaj otrok se je temu primerno tudi obleklo. Prvo nagrado sta prejela "JANKO IN METKA" (Simon in Michelle), sin in hčerka Andreja in Anite Fistrič.

Drugo nagrado je prejela "PEPELKA", Danielle Hagggett. Tretjo pa je dobila "ALICA V PRAVLJIČNI DEŽELI", Andrea Wilkes.

Glasba za ples je bila odlična. Igrali je "Antipody", pri katerem igra tudi fant slovenskih staršev: Joseph Krnjak iz Wantirne. Mladi so se kar hitro odpravili na plesišče, pa tudi za nas "starejše" je bilo na razpolago veliko plesne glasbe. Iskrena hvala g. predsedniku Petru Mandelju za darila: Magda, Marija in jaz smo dobile perses z datumom plesa; ga. Jana Lavrič za 1-letno poučevanje, ga. Marija

Penca za 3-letno in ga. Pišotek za 9-letno poučevanje v slovenski šoli pa so prejele spominske plošče slovenske šole z nageljčkom in rožmarinom.

Iskrena hvala tudi Mariji Penca, Magdi Pišotek in vsem otrokom in mladini za prelepa nageljni in čestitko za deset letnico mojega poučevanja. V imenu šole naj se zahvalim odboru SDM za podarjeni album za slike. Hvala tudi vsem mamicam, ki so pomagale pri izdelovanju oblik: Mileni Brgoč, Mariji Krnel, Dragici Gomizelj, Anki Brgoč in Anici Smrdel. Hvala tudi Tanji Brgoč za izdelavo vabila in plakata.

Prisrčna zahvala družini Sdraulig za povabilo folklorni skupini na poroko sina Jožeta in Bronwyn – z veseljem so zaplesali 7 plesov. Gospe Almi zahvala za lepo vsoto denarja in za rože. Prav tako hvala tudi nevesti za bon-bone vsem nastopajočim.

Mladi plesalci bili ste odlični. Hvala vam.

Congratulation and a big "thank you" to all participating youth on an excellent performance at the recent wedding and at our "Fairy Tale Evening".

Naj ob koncu izrečem, v imenu Slovenske šole, iskreno sožalje družini Fistrič ob smrti gospe Zorke. Lani za očetovski dan sta gospa Zorka in sin Andrej sodelovala pri plesu, prav na Šolskem plesu v soboto pa se je gospa Zorka posvetila vnučkom in se veselila z nami.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim!

Kot vsi vemo, so v mesecu juliju nastopile šolske počitnice. Ah—kakšen praznik! Otroci tega komaj čakajo, in takoj odvržejo šolske torbe natrpone z zvezki in knjigami v najbolj zakoten prostor, da jih skrijejo in prav gotovo prav nič ne vidijo za ta čas, saj le tako se lahko revčki oddahnejo po večmesečnem učenju in stalni pripravljenosti na kontrolne naloge in ustna izprašavanja.

Prejšnjo soboto dne 11. julija so učenci slovenske šole pripravili dokaj pester program v času šolskih počitnic. Se pravi, da so precej trdno delali oz. vadili med tem časom. Prireditev je bila pripravljena v poseben namen in sicer 10. obletnica slovenske šole na elthamskem hribčku, kot mu tako pravijo. Predstava je bila res odlična. Moram povedati, da so otroci zelo lepo nastopali, pa tudi izbor gradiva je bil zelo sodoben in izviren. Maček Muri je bil res najboljši s svojimi mažoretkami. Tudi mentorice oziroma voditeljice programa in obenem tudi slovenske šole so se z uvodom predstavile in podale kratek pregled aktivnega delovanja slovenske šole SDM. Predsednik društva Peter Mandelj

se jim je lepo zahvalil v imenu vseh za njihovo požrtvovalno in ustvarjalno delo, saj to zahteva precej napora in vztrajnosti, obenem je pa še prostovoljno – to pomeni brez kakršnegakoli plačila. Vsi mi smo lahko počašeni in ponosni, ko spoznamo, koliko truda je vloženo v razvoj in uresničevanje nadaljne slovenske kulture v tujini. Vsi udeleženi smo bili nekam razočarani nad maloštevilno prisotnostjo. Sam predsednik društva je izrazil to nezadovoljstvo, saj bi se ljudje morali odzvati taki prireditvi in s tem dati precejšnjo podporo in spodbudo otrokom oziroma učencem, ki so se trudili in pripravili ta program posebno za Slovence.

Otroci so presrečni, ko s takim nastopom še posebej v slovenščini, lahko neizmerno osrečijo in zadovoljijo svoje starše in ostale poslušalce. Vendar popolnega odziva ni bilo in lahko si predstavljamo občutke nastopajočih. Kljub temu je navsezadnje nastop potekal čudovito in kot se temu reče v goriškem žargonu je bilo "ena A s črtico".

V upanju, da se bodo otroci še predstavili s tem programom, priporočam vsem ostalim članom pa tudi nečlanom slovenskih društev, da si vstopnice rezervirajo vnaprej.

VIDA JANČAR

DRUŠTVENE PRIREDITVE

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

8. avgusta Balinarski ples
6. septembra Dan očetov (nedelja popoldne)
12. septembra Lovski ples
11. oktobra Kulturni dan (nedelja)

S.P.S.C. JADRAN

15. avgusta Domače koline
5. septembra Očetovski dan
10. oktobra Obletnica kluba

"Snežnik" ALBURY-WODONGA

22. avgusta Letni ples
19/20 septembra Meddruštveno balinanje

NAZAJ V BONEGILLO

Letos 5. in 6. decembra bo mesto Wodonga priredilo festival pod naslovom "Back to Bonegilla". Ta festival bo v praznovanju 40. obletnice prihoda prvega večjega vala imigrantov ne-britanskega porekla v Bonegillo.

Na festivalu bodo predstavili razne vrste hrane in pijače, karakteristične za kraje odkoder so prišli novonaseljenci. Na programu bodo nastopi številnih umetnikov, domačih in pa tudi z onstran oceanov. Nastopile pa bodo tudi številne folklorne skupine.

Organizatorji pričakujejo na tisoče obiskovalcev, predvsem ljudi, ki so svoje prve dni življenja v Avstraliji pričeli v Bonegilli in njeni okolici. Že sedaj se je pričel naval na rezerviranje prenočišč v hotelih in motelih v Albury in Wodongi. Zato je nujno, da si že sedaj zagotovite prenočišča vsi oni, ki bi hoteli obiskati Bonegillo in ta festival, na katerega pripravi sodelujejo tudi Slovenci v okviru našega tamošnjega društva "Snežnik".

GLEDALIŠČE NA HRIBU

V soboto 18. julija je na "hribu" pri SDM gostovala slovenska odrska družina iz Merrylanda, NSW, z veseloigro F.X Svobode "Poslednji mož", katero je režiral g. Ivan Koželj.

Čeprav obisk ni bil tako številen, kot bi bilo pričakovati, kajti na isti večer je bil pri Slovenskem vsemkem centru pripravljen sprejem za tržaškega škofa Enza Bellomi-ja, nikomur ni bilo žal, da je mrzel večer prebil v dvorani SDM. Humor ki je vel z odra je zbujal toliko smeha, da mraza še občutiti ni bilo.

Igralci so se potrudili in treba je vpoštevati, da po celonočnem potovanju z zvtobusom njih naloga ni bila lahka. Vidi se, da so res "družina", katere člani veže ljubezen do odreskega dela. Tudi predvajanje na tujem odru ni lahka naloga. Saj tuj oder nima istih pogojev, kot domač, kjer so se vadili. Razlike so tudi v akustičnih pogojih, katere se lahko obvlada šele s temeljitim preiškušanjem, ki vzame mnogo časa.

Navzlic temu so igralci opravili zadovoljivo. Sedaj pripravljajo igro "Domen". Ta pa je v vsakem pogledu mnogo bolj zahtevna. Upajmo, da jim uspe in, da jo bomo tudi imeli priliko videti.

NOGOMET PRI JADRANU

Nogomet na "Jadraniu" še živi, in to celo trdneje kot kdaj poprej. Fantje so si že oblizali rane, katere jim je prinesel podvig v prvo amatersko ligo. S pričetkom drugega dela sezone so se stvari obrnile na bolje. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti, da so nasprotna moštva mnogo močnejša kot v pretekli sezoni.

Pa pogledjmo nekaj zadnjih rezultatov:

5. julija so igrali proti Hawthorn United ter izgubili 1:0; rezerva pa 3:0; 12. julija so premagali Balwyn City 3:1, rezerva pa 2:1; 19. julija so tolkli Waverley Wanderers s 3:1, rezerva pa 6:1.

kaj, kje, kdo?

V soboto, 4. julija t.l. sta se v katedrali sv. Patrika poročila Joe SDRAULIG in sin Alme in Brunota Sdraulig – in Bronwyn BEARD. Na svadbi, ki je bila v dvorani SDM je zaplesala tudi folklorna skupina SDM.

Novoporočenca bosta živela v Geelongu, kjer je Joe zaposlen pri policiji Viktorije.

Na 21. aprila letos je v New Orleans-u, v 59. letu svoje starosti umrl prof. ekonomije na univerzi v New Orleans-u rojak g. Toussaint Hočevar.

Prof. Hočevar je bil ustanovni član združenja Society for Slovene Studies. Prav tako je bil tudi avtor števila knjig in esejov o zgodovini ekonomije v Sloveniji ter Srednji Evropi.

P. Bazilij Valentin je zopet prejel odlikovanja. Na 24. junija so mu v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew podelili Članstvo viteškega reda sv. Janeza Jeruzalemskega (Order of St. John of Jerusalem). Istočasno je postal tudi član reda vitezov templarjev. Ta red mu je podelil princ Andrej, kot predstavnik rodbine Karadžordževićev.

V soboto 18. julija sta se v cerkvi sv. Jožefa v Malvernu poročila Jaqueline Francken in Pierre van de Laak. Pierre je mlajši sin ge. Helene Van de Laak, Jaqueline pa izhaja iz družine nizozemskega porekla.

Poročni obred je opravil Fr. B.V.Scott, družici pa sta bili Michell Francken in Angeliqve Van de Laak, ki se je pravkar vrnila iz Slovenije, kjer je eno leto studirala slovenski jezik.

Formalna svatbe se je potem vršila Village Green Reception Rooms.

Sledilo je nadaljevanje veselja pri teti in stricu ženinove mame, ge Mariji in Janezu Dolencu.

S TRŽAŠKIM ŠKOFOM

Te dni je bil v Melbournu na obisku tržaški škof Enzo Belloni, po rodu Italijan iz Verone.

V naši cerkvi sv. Cirila in Metoda se je zbrala lepa skupina Slovencev pri sv. maši, ki jo je daroval škof v slovenskem jeziku. Tudi pridigal je po slovensko. Lepo so zvenele njegove besede. Pohvalil nas je, da smo Slovenci pošten in delaven narod.

Pozneje je v dvorani pri zakuski prav vsakemu stisnil roko. Prevzvišenemu škofu Bellotiju se Slovenci prisrčno zahvaljujemo za tako lep sprejem in lepe besede v slovenskem jeziku, katere nam bodo do smrti ostale v spominu.

Marcela Bole

Med Slovenci v Melbournu je odjeknila žalostna vest, da je na svojem domu v Bulleen-u, v soboto 4. julija 1987, radi srčne kapi v svojem 67. letu nenadoma preminul, še čil in aktiven Franc Plesničar. Čeprav se ni počutil nič bolan je omahnil in za vedno zaspal.

Gotovo pa je slutil, da se mu dnevi iztekajo, ker je težko prenašal ženino odsotnost, ko je odšla na kratek obisk v domovino. Stalno ji je telefoniral, kako se ima in kje je sedaj, ter da jo zelo pogreša. Predno ji je dopust potekel se je vrnila domov. Komaj sta se pogovorila o vtisih in domačih, je po par dnevih po njeni vrnitvi izdihni, skoraj neje v naročju.

Njegova življenska pot, kot mnogih, ni bila lahka, saj je po vojni, kot žrtev vojne emigriral v Argentino, odkoder je z družino leta 1962 prispel v Avstralijo.

Z ženo Tončko, rojeno Božič sta v slovenskem duhu vzgojila tri sinove, ki so med rojaki v Melbournu dobro poznani še od časov, ko so imeli svoj plesni ansambel. Ti sinovi pa so ime svojega ansambla tudi ponesli v staro domovino, kjer so dosegli lep sloves.

Vika Gajšek

+ ZORKA FISTRIČ

Andreja in Alberta ter hčerki Sonjo in Eriko. Razen Sonje so že vsi poročeni.. Sonja pa bi morala stopiti pred oltar v nekaj mesecih.

Prijatelji pri SDM so Zorki posvetili sledeče verze, katere je ga. Jana Lavrič prečitala pri odprtem grobu:

PRIJATELJICI ZORKI FISTRIČ

Dan za dnem zdaj redčijo se naše vrste, čeprav še srednjih let, polni energije, upov, ideala, se zvrnemo kot pokošena trava.

Vsak dan že zvonček k slovesu pozvoni, tega in tega dragega med nami zdaj več ni. Marsikdo nagle smrti, brez trpljenja – bolečin si zazeli, kot si na prijatelja pogrebu pred par dnevi – željo izrazila tudi ti. Sedaj te draga mama, prijateljica in sotrpinka, med nami res več ni; toda prezgodaj si za prijatelji odšla, ista usoda te je čakala. Kot mož osamljen, tako družinica in vnučki, ki si jih tako ljubila – negovala, so ostali brez ljubeče mame, nam prijateljem pa so globoko vrezale se rane.

V cerkvi, kot v klubih praznina bo ostala, saj si vedno prva, poudarila z dušo in delom pomagala.

Vsi kot ti, Križevno trpljenje smo prestali ko smo od domačih – domovine v tujino se podali.

Tu na petem kontinentu si družine, domove, cerkve, klube izgradili in se od skrbi in dela malo oddahnili, ko so otroci na noge svoje že stopili smo sadove dela začeli uživati, nehali trpeti, pa sam Nebeški ve zakaj ne pusti nas več živeti.

Preveč na široko odprta so zdaj groba vrata ni nam moč ustaviti zahrbtnega življenja tata.

Zato zbogom, draga in požrtvovalna članica in mati, ki čakaš nas že pred nebeškimi vrati. Saj vse premnogo in prerano vas je tam odšlo,

toda mi pa vas še tukaj rabimo.

Odpočij se, odpočij, draga mati, prijateljica in sotrpinka pa solze nam otri.

V avstralski zemlji mirno spi, saj tvoj rod zdaj tukaj živi.

Člani in prijatelji iz Slovenskega društva Melbourne.

ZAHVALA

Iskrena zahvala vsem, ki so se ob izgubi drage žene in mame ZORKE FISTRIČ

v tako velikem številu udeležili molitev rožnega venca in pogrebne maše ter s spremstvom na pokopališče izrazili svoje sožalje in tolažbo, darovali cvetje in pomagali lajšati ta strašni udarec usode, ki je prizadel našo družino tako nepričakovano. Patrom Baziliju, Tonetu in g. Žerjavu ter redovnicam najlepša zahvala za lepo opravljen pogreb.

Žalujemo mož Andrej, sin Andrej z ženo Anito in otroci Simon, Michelle in Leah, sin Albert z ženo Julie in hčerko Madeline, hčerka Erika z možem John-om in sinovi Michael in John ter hčerka Sonja.

ZAHVALA

Prav lepo se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so se tako lepo za vedno poslovili od našega dragega soproga, očeta in starega očeta

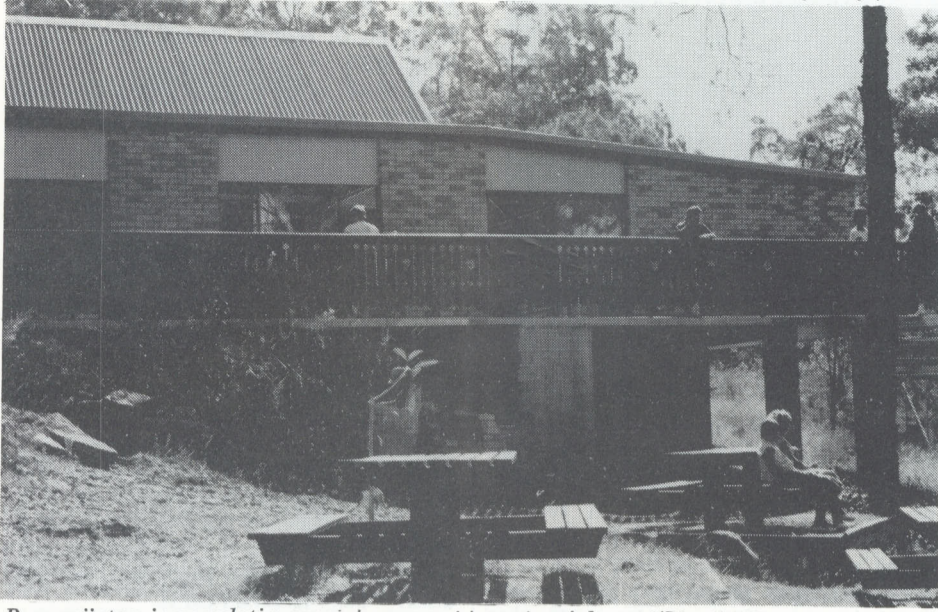
FRANCA PLESNIČAR

ga obsuli s številnimi vencami, nam izrekli sožalje in nam kakorkoli pomagali v teh težkih dneh. Prav lepa zahvala duhovnikom za tako lepo opravljen pogreb in tolažilne besede, predvsem p. Baziliju, p. Tonetu ter gostu iz domovine g. Žerjavu, kakor tudi slovenskim sestram za lepo petje v cerkvi. Vsem Bog plačaj!

Žalujoča žena Tončka Plesničar in sinovi Franc z družino, Marko z ženo in Andrej z ženo ter ostalo sorodstvo.

SLOVENCENI NA ZLATI IN SONČNI OBALI

(Nadaljevanje)

Prav prijetno je posedeti v senci dreves na klopcah pri domu "Planike" (Foto K.Persic)

Mrak je že bil, ko smo se poslovili in se vrnili v Surferv, kjer smo prijetno popoldne zaključili z enako prijetnim večerom pri Judničevih.

Vprašal sem Jožeta, če je res kar smo slišali v Melbourneu, da dolgo ni mogel najti zaposlitve.

"Če ne iščeš posla, ga, seveda, ne dobiš", je bil njegov odgovor, ki ga je nato malo bolj pojasnil:

"Prva naša naloga ko smo prišli sem, je bila kupiti si primeren dom. Za privlačno ceno mi je uspelo najti to hišo, v kateri so popreje stanovali najemniki. Moral pa sem jo, ko smo se vselili, dobro prečistiti in jo urediti, da nam bo čim prijetnejša. Če bi to delal samo v sobotah in nedeljah, bi se delo zavleklo na mesece, če ne na leta. Tako pa imam sedaj vse dokončano. Mislim, da sem ukrenil pravilno, saj sedaj delam na poslu vsako soboto, pa še v nedeljah bi lahko."

Prav je storil Jože, saj delo, ki ga je opravil okoli hiše mu je res moralo vzeti mnogo časa. Zato pa se lahko ponaša sedaj z velikim plavalnim bazenom, velikim vrtom, katerega del je preuredil v tlakovan in pokrit 'patio', z zelenjavnim vrtom in številnimi novo nasaženimi tropskimi drevesi.

Tako si je Jože v nekaj mesecih ustvaril zavidanja vredno stanovanjsko okolje, primerno klimi tistih krajev.

Sicer pa tudi drugi naši rojaki na Gold Coast živijo v prijetnih razmerah. Že klima sama, polna toplih sončnih žarkov, napravi človeka bolj zadovoljnega, bolj umerjenega pa tudi malo bolj brezskrbnega. Ni se treba bati mraza, oblačila pa so zategadelj tudi lahka.

Sicer pa, kaj naj bi še več opisoval to prelepo pokrajino, saj je najbolje, da se vsak sam prepriča, vidi na svoje oči in izkusi na svoji koži. Iz Melbournea je samo pičli dve uri poleta in že ste na letališču v Coolangati.

Kdor pa tam nima nobenega slovenskega znanca pa si za počitnice lahko že vnaprej naroči stanovanje pri dveh slovenskih podjetjih, ki sta obe prav blizu centra in samo par minut hoda od plaže: Marija Trošič, sestra pevovodje SDM Branka Sosiča, vodi 'St. Kilda Holiday Apartments'; naš štajerski rojak Berič pa 'The Admiral Holiday Inn.'

Torej, srečno pot!

(Konec)

Balkon, čigar ograja je izrezljana v slovenskem stilu in iz katerega je lep pogled na balinišča in sosednje gričevje, je prav primeren prostor za prijazen razgovor. Z leve na desno: Jože Judnič, dopisnik Vestnika za Zlato obalo, Marijan Peršič, urednik Vestnika in Edi Andlovec, predsednik društva "Planike". (Foto K. Peršič)

SLOVENKA GRADI MOST RAZUMEVANJA

Slovenka Anka Makovec, ki živi v Tasmaniji je posvetila svoje delovanje gradnji mostu razumevanja med belci in domorodci. Njena aktivnost na tem polju zavzema tako vidno vlogo, da ji je časopis The Examiner letos posvetil cel članek in priobčil njeno fotografijo. Iz tega članka posnemamo v angleščini:

The spirit of adventure brought Anka Makovec to Australia 26 years ago to fulfil her dream of building a bridge of understanding between blacks and whites.

Out of an unfortunate illness from age 10 to 18, which kept her on crutches, her life was changed.

During these years Anka spent her time reading and was struck by a book on the Australian Aborigines.

"Out of the encounter with this book came my fascination for Aboriginal bark paintings and from there grew the wish to one day see the paintings, the country and the creators of this wonderful artwork for myself," Anka said.

The chance came when she started to correspond with one of her countrymen in Australia who lent her the necessary airfare.

The first months in Australia were not easy. Working as a nurse's aid in the New South Wales' town of Moruya at a time when she had not mastered the language was a terrifying experience.

"I felt so cut off during those three months in Moruya, but there I met my first Aborigine, a young patient I was caring for, who gave me the confidence I needed.

A feeling of discomfort and being misunderstood prompted Anka to move to Sydney, where she lived for 18 years, before coming to Tasmania.

PRIŠLO JE PO POŠTI

Cenjeni gospod urednik!

V mesecu juliju je bival med nami čarodej/rokohtec Mirko Žerjav, ki je drugače župnik na Rudniku pri Ljubljani. Globoko veren in njegove besede pri pridigi so nam segale globoko v naša srca, da je marsikomu pritekla solza po licu.

Gospod Žerjav je predvajal svoje talente 'čarodejstva' po dvoranah slovenskih društev in tudi v cerkveni dvorani in njegova spretnost je na zelo visokem nivoju ter se lahko primerja z najboljšimi.

Iz Melbournea je g. Žerjav odpotoval tudi v vse druge kraje kjer prebivajo Slovenci. Tako ga bodo imeli priliko videti v Adelaidi, Perthu, Canberri, Sydneyu in tudi v Brisbane.

Tudi zanj sem sestavila pesmico:

Božji služabnik Mirko Žerjav,
velik talent Bog mu je dal.
Vero v Boga trosi od mladih nog,
doma in po svetu, vse naokrog.

Rokohitrost zraven kaže,
misel njegova pa ne laže.
Na rokah nosimo vsi zrcalo,
zanj pravo to je ogledalo.

Kdor Mirka Žerjava videl ni,
za njim v dvorane naj pohiti.
Ponosni smo Slovenci v tujini,
da takega učenjaka imamo v domovini.

Bogu tisočera hvala iz srca,
da takega moža Slovenija ima.
Živeli, božji služabnik Mirko Žerjav,
mnogo veselih let naj Bog vam še da.

Marcela Role

KARANTANSKI PANTER

Slovenska srednjeveška država Karantania, ki je bila v 10. stol. preosnovana v veliko vojvodino s številnimi krajinami, je prav tako imela svoj lastni bojni znak, vzpenjajočega se panterja, katerega podoba najdemo že na številnih kamnih iz starega rimskega Norika na istem ozemlju. Leta 1160 je podoba tega panterja že izpričana na pečatu Otokarja III., mejnega grofa v Karantanski krajin (poznejši Stajerski), ki je pripadala Karanta-

Continuing her nursing in Sydney Anka met Australia's greatest Aboriginal poetess Kath Walker.

Kath was an inspiration to Anka showing her the importance of communication between blacks and whites.

Kath and Anka worked with fervor in Sydney to promote understanding.

between the whites and blacks, visiting numerous Sydney schools even to the extent of booking the Opera House to organise a talk by Kath to children.

Margaret Tucker, Shirley Smith, better known as Mum Shirl, Bobby Sykes and other Aborigines who wanted to get ahead in a peaceful, intellectual way were among those Anka had close contact with.

Almost as a reminder of the spirit which drove her to Australia, Anka saw a documentary on Cape York Peninsula which showed the friendship of Aboriginal artist and writer Dick Roughsey and his white friend Percy Tre-size.

Immediately Anka wrote and, through regular correspondence, the three struck up a friendship, with a first meeting at one of Dick's art shows in Sydney in 1979.

Spoštovani g. urednik!

Mnogo hvale, čestitk in lepih besed je bilo izrečeno in napisano o velikem slovenskem prazniku v Adelaidi, kjer je bil 6. junija letos odprt razkošen, izredno lep Slovenski dom; nov stolp v trdnjavi slovenskega življa v Avstraliji, ki brani in čuva našo miselnost proti vsem vplivom modernih metod in naravnih potreb asimilacije – prav v duhu naše puntarske nravi! Zato je moj prispevek le skromen povzetek občutkov slučajnega gosta iz domovine, ki je imel priliko sodelovati v programu prireditve, poslušati mnenje poslušalcev in gledalcev, čitati komentarje v vezani in nevezani besedi ter oblikovati svojo pošto rojakom v Južni Avstraliji. Želim jim prijeten in topel počutek v skupnem domu!

SREČANJA

4. OTVORITEV SDA

Kot jadro belo v luki plavi,
se Adelaidi mnogim zdi,
ko nas ponosno v narodni opravi
na slavlje vabi in gosti.

Sto glav načrte je kovalo,
kje misel rodna naj plodi,
sto rok do žuljev je garalo,
da DOM SLOVENSKI zdaj stoji!

Svarun krstil je to svetišče,
v njem duh slovenski bo živel;
skrbijo muze za ognjišče,
kjer zdomec bo spomine grel.

Iz polnih pljuč zdaj pesem vabi,
rojak je srečen in vesel;
TU naša je beseda v rabi,
TU nagelj bo naprej cvetel!

In jadro belo v luki plavi,
kjer Južni križ z neba visi,
je nov simbol moči v trdnjavi,
ki tukaj čuva našo kri!

ADELAIDE 6.6.87 - St. ALBANS 8.7.87

RAFOLT ZMAGO

niji, in leta 1163 tudi na pečatu karantanskega oz. koroškega vojvode Hermana Spannheima.

Karantanski panter je med prvimi tremi, mogoče štirimi grbi v Evropi, kar kaže na razvito državno simboliko Karantanije in njeno zavest.

Bojne znake so poznali že v predzgodovini in v antiki. Navadno so jih nosili na drogovih. V srednjem veku pa dobijo ti znaki svoj poseben pomen v križarskih vojnah, ko se ne nahajajo več na drogu, temveč kot podoba na ščitih bojujocih se vitezov. In ker so vitezi pripadali vojski določenega vladarja, t.j. kneza, vojvode, kralja, so vsi imeli enoten znak na ščit, to je znak svojega vladarja in njegove vojske. Ta znak se sredi 12. stol. pojavi na vladarjevem pečatu in tem predstavlja prvi grb, torej ne več le bojne znake, temveč znamenje vladarja in njegove dežele.

(Povzeto iz knjige: "Nekoč, danes, jutri", Trst 1985, opis grba prof. Jožko Šavli.)

This friendship resulted in Anka being invited to spend the last months of Dick's life, as he was dying of cancer from May until September, 1984 in Cape York as his nurse.

This period of Anka's nursing brought renewed life to Dick who changed from a skeleton to a man who could fulfil his last dream - the final walkabout.

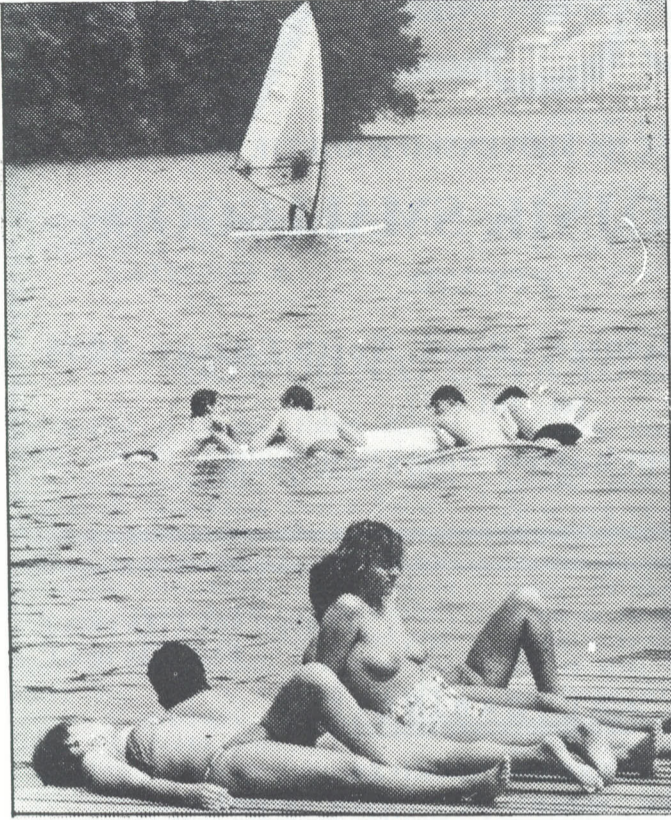
From Sydney Anka made the move to Strahan in 1983 where she again supported the Aborigines, fighting with other conservationists to help them protect their land.

"Coming myself from a land which has been fought for hundreds of years, I feel that there is a bond between us and I hope many more Australians will be aware of the Aboriginal cause."

"I constantly draw knowledge and understanding of nature from Aborigines, and my life has been enriched by their friendship," she insists.

Anka, now living in Devonport, plans to help others, including her 13 year old daughter, Anita, build up the understanding she considers so important between the blacks and the whites.

EDINOST, SREČA, SPRAVA...

KRIVA JE VROČINA

Velika vročina, ki je zajela celo Južno Evropo tudi Sloveniji ni prizanesla. Ni se čuditi, da ljudje odvržejo vsko nepotrebno krpo. Tako so se letos že tradicionalnim lepotam Bleda pridružile še druge, popolnoma prirodnega značaja.

Blejsko jezero je popularno posebno za one Gorenjce, katerim je morska obala predaleč ali pa predraga. Med gosti v hotelih, ki so popolnoma zasedeni pa je letos največ Angležev. Počitniško razpoloženje pa obogatuje tudi več prireditev, med katerimi je najbolj tradicionalna "blejska noč".

(Foto je bil posnet iz Ljubljanskega Dnevnika.)

Poletje je povzročilo običajno gnečo na obmejnih prehodih v Sloveniji. Do srede julija je mejo pri Sežani prestopilo že čez 8 milijonov potnikov.

V Frenetičih je treba na prehod meje treba čakati najmanj dve uri ob petkih in sobotah ko je gneča največja. Na mejnem prehodu Šentilj pa vstopajo kar v petih voznih kolonah potniškega pro-

meta, medtem ko je kolona tovornjakov dolga po kak kilometer.

Muzejski vlak Železniškega gospodarstva je zopet uvedel nekaj novega. Prvič bo odpeljal na avstrijsko-koroško stran in turisti ki so na počitnicah okoli Baškega jezera bo popeljal na Bled in Bohinj. To turo pa bo delal vsak četrtek

Pravite: spomenik. Izrecno vztrajam na obelisku, kakor sem zapisala v samem eseju Krivda in greh. Menim, da je razlika med spomenikom in obeliskom — tudi o tem sem že pisala. Človek je namreč tako ustvarjen, da resnico zaklinja, to se pravi, da mora postavljati meje, zarise. Obelisk bi potem pomenil takšen mejnik, zaris: do tu tako (s sovrastvom)...., od tu dalje drugače (s spravo). Obelisk ni bil raznoš, simbol križišča, dveh načinov našega bivanja, ne pa goli spomin pokojnikom.

....V ideološkem smislu se z izdajstvom ni mogoče spraviti, pomiriti. Z nobenim, z nikakršnim! Toda mrtvim moramo priznati dostojanstvo največje človekove resnice — smrti. Sprava je sprava med živimi ljudmi (mrtvi so že "spravljeni", svoj "račun" so že sklenili), toda seže tudi onkraj groba. Ne moremo jih do konca sveta preklinjati — predvsem pa ne smemo perpetuirati sovraštva. Tudi domobranci so bili ljudje. In Slovenci. So del naše tragične, krvave zgodovine. Toda ni mogoče pristati na njihovo anti-boljševiško ideologijo, kakor tudi ne na boljševisko, ker se obe pojita iz sovraštva. Ideologiji, kot ideologiji pač ni mar za posamezno človeško bitje v svoji tragičnosti, zato svojih žrtev tudi ne "šteje", ji ni mar zanje.....

....Zakrivanje tragičnosti naše polpretekle zgodovine prav kot tragičnosti, je izrivanje smrti na rob naše zavesti. Ker smo odrekli tragičnost smrti nekaterim — in jih celo ekskomunicirali iz slovenskega naroda in zgodovine — smo izgubili "občutek" za tragičnost in dostojanstvo vseh. Kajti človeška tragika je — četudi vedno osebna — nedeljiva.....

....Za to, kar danes imamo in kar smo, smo dolžni tudi narodnoosvobodilnemu boju. Sporna torej ni narodnoosvobodilna vojna, temveč vloga partije v njej in sicer samo v tisti dimenziji, kjer se je izkazovala kot izrazito ideološko sektaška in je v tej in samo v tej

dimenziji bila tudi generator državljanske vojne pri nas...Pa tudi tu moram opozoriti na distinkcije: ne govorim o posameznih partijciah kot ljudeh in ne menim, da so vsi sektaški itd. Govorim o partiji kot Po-stavi volje do moči, o partiji kot partiji, ki je že po definiciji avantgarda, se pravi "sekta", ko se postavi za kriterij Resnice in Pravice. Prav ta dimenzija partijsek narave je bila tista, ki jo je logično nujno pripeljala do eksekucije po vojni domov domov poslanih, razoroženih domobrancev. Menim, da je s tem pobojem partija sama izgubila svojo legitimnost pri velikem delu slovenskih ljudi, in da jo je izgubila v principu, saj je padla na prvem povojnem izpitu-preiskušnji iz civiliznosti, ljubezni do svojega naroda in človeškega usmiljenja. Kasneje je — ob mnogih novih "napakah" in "zmotah" — svojo legitimnost tudi gradila, pridobivala. Morda ima prav danes pri nas — zaradi sprostitve in delne demokratizacije — še največjo legitimnost (soglasje ljudi) po vojni sploh. Vendar se bojim, da bo "slovenska pomlad" kmalu končana. Morda celo ne po njeni volji. Zato bi slovenska partija svojo legitimnost zares dobila šele, ko bi uvedla dejansko demokracijo in uveljavila suverenost slovenskega naroda. Prav pri odločitvah o spremembi Ustave se ta možnost tehta. Upam, da se slovenska partija zaveda svoje zgodovinske odgovornosti pred slovenskim narodom! Ali bo uveljavila pričakovanja in zahteve svojih ljudi, si pridobila njihove "glasove" in s tem legitimnost — ali pa bo iskala svojo legitimnost pri svojih nadrejenih in najbolj nadrejenih v partijsko-vojaški strukturi? Vprašanje je torej: ali se bo zavzela za slovenski narod in mu odprla pot v prihodnost?....

O IZSELJENSKIH ŠOLAH

"Če bi ocenjevali skrb matičnega naroda za ohranjanje slovenskega jezika med našimi izseljenci po svetu, potem bi zagotovo zaslužili negativno oceno. Naredili nismo, tako vsaj zatrjujejo poznavalci razmer, skorajda ničesar, torej smo naše ljudi domala prepustili cerki in politični emigraciji. Res, da se učijo slovenskega jezika, a ohranjajo kulturo po učiteljevi meri, prav tako je očitno vcepjanje mrznje do socialistične ureditve v matični domovini."

Tako piše ljubljanski Dnevnik, 3. julija, v članku, ki poroča o sestanku Komisije za manjšinska in izseljenska vprašanja pri republiški konferenci SZDL.

Sekretar SIM Marko Pogačnik je ob tej priliki dejal, da je v svetu od petsto do šeststo tisoč slovenskih izseljencev, oziroma njih potomcev. Dejaj je tudi, da SIM naleti na zaprta ušesa ko zahteva nekaj učiteljev in, da jim ni v vseh teh letih uspelo napisati učbenikov, tako,

da se izseljenci poslužujejo knjig, ki so bile natisnjene še pred vojno.

"Seveda so boljše organizirani pripadniki sovražne emigracije, ki pa imajo slovenske učbenike in z njimi uspešno 'poučujejo' naše ljude na tujem. Menda je že zdaj toliko zamujenega, da bi tudi v primeru hude kulturne ekspanzije, imeli izjemne težave s tamkajšnjimi duhovniki, nunami, emigracijo, pa tudi z izseljenci, ki so se ustaljenih oblik učenja jezika in še česa dobro navadili."

"Na Slovenski izseljenski matici so vztrajni in zatrjujejo, da bodo tej anemičnosti naredili konec.

Predlagajo kopico rešitev, med drugim uvajanje zimske šole slovenskega jezika v Sloveniji za slušatelje iz Avstralije in Južne Amerike, redno letno zagotavljanje denarja za vsaj tri učitelje med izseljenci ter zagotavljanje ustreznih učbenikov, ki bodo sprejemljivi za države imigracije in za izseljence."

JUBILEJNI IZSELJENIŠKI PIKNIK

V Škofji Loki je Slovenska izseljenska matica priredila letos že dvajseti IZseljenski piknik. Nastopale so številne kulturno-umetniške skupine izseljencev, pripravili pa so tudi etnografsko razstavo. Udeležencem pa so pripeli nagelj za sprejem.

V prvem polletju, se je po poročilu Zvezne vlade v Beogradu, dvignila proizvodnja ter izvoz na konvertibilno tržišče. Začel se je proces zmanjševanja nezaposlenosti ter naraščanja osebne in splošne uporabe. Inflacija pa je še vedno temeljni problem. V enem letu so se maloprodajne cene zvišale za 100,6 odstotka, industrijski izdelki so dražji za 72,3 odstotka in življenski stroški pa za 93,3 odstotka.

V Ljubljani se je zaključil 17. mednarodni grafični bienale., ki je v Moderno galerijo privabil veliko število obiskovalcev.

Kmečka ohcet je Ljubljani je letos dobila veliko pohvalnih besed.

Veliko pozitivnih komentarjev je bilo posebno v francoskem tisku. Poznani France-Soir je ocenil 'Ohcet' kot eno najbolj veselih in barvitih praznovanj, ki jih ponuja Evropa.

Za vina kot so traminec, šipon in rumeni muškata pa celo Francozi trdijo, da so dobra.. Menijo pa tudi, da so med darili, ki jih dobijo novoporočenci najbolj ganljiva zibka z barvnimi poslikavami in posteljnino obrobljeno s čipkami.

Novo kabelsko omrežje na Štajerskem sedaj omogoča nemoten in kakovosten sprejem satelitskih programov, pa tudi izboljššan sprejem Ljubljane in Kopra. Sprejemni stolp so postavili na Janeževem vrhu nad Selnico.

V Mariboru je Temeljno sodišče odredilo zaplombo 12. številke študentskega lista "Katedra". Ta zaplomba je povzročila veliko zanimanje in dosti komentarjev po celi Sloveniji.

Slovenski violinist Miha Pogačnik, ki živi in deluje v USA, je te dni žel velike uspehe v svoji turneji po Kitajski. Nastopa v okviru mednarodnega združenja Idriart, katerega namen je razvijati kulturne izmenjave med državami. Iz Kitajske ga bo pot vodila v Bangkok, nato na Bled, pa še v Prago.

V Ljubljani bo v novembru letos izšel prvi zvezek Enciklopedije Slovenije. Tiskan bo pri Mladinski knjigi v nakladi 30.000 izvodov. Predvidena vrednost enega zvezka pa bo 32.800 dinarjev, kar je približno 74.00 dolarjev.

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

1 STUDLEY STREET, ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKÉ USLUGE SE PRIPOROČATA DRAGO - DANICA ZOREC

100 LET OD SMRTI FRANA LEVSTIKA

Zelo pomembni so Levstikovi slovstveni in jezikovno kritični spisi, kjer njegovo filološko znanje preseneča in pričča, da je dolgo premišljeval o popravilu knjižnega jezika. Najbolj poznana sta 'Napake slovenskega pisanja' in 'Popotovanje od Litije do Čateža' (1858), prizorišče človeškega dela, veselja in trpljenja.

Kot urednik Wolfovega slovarja si je Levstik zamislil popolno preoblikovanje knjižnega jezika na osnovi nepokvarjene ljudske govornice in stare cerkvene slovanščine. Iztrebiti je hotel tuje slovanske in slovniške elemente.

Levstika so preganjali in javno sramotili v časopisu 'Novice', katerih urednik je bil Bleiweis, naklonjen nemškemu oblastem. Levstik je kot časnikar urejeval politični list 'Naprej', pisal rokopisni šalji list 'Brencelj' in na Dunaju urejeval satirični list 'Pavliha', v katerem je napadal slovenske veljake in je zaradi ostre kritike kulturne puhlosti moral prenehati z izidom.

Napadalnost kranjskih Nemcev in nemškutarjev ter vetrnjakov ga je navdajala z neukrotljivo mržnjo zoper nedosledno domače politično vodstvo. Po češkem vzoru je začel propagirati velika javna zborovanja - 'tabore', katere je dopuščala tedanja nova ustava, kjer naj bi ljudje manifestirali za novo 'Zedinjeno Slovenijo' in protestirali zoper ponemčevanje v uradih in šolah.

V boju za pravico in poštenost je Levstik omagal, a njegova kulturna, jezikovna, idejna narodoljubna dediščina pa je za vedno ostala slovenskemu narodu

(Costa o Levstiku: 'Narodnost mu je bog... Pogine naj, pes.' - Slodnjak, 'Pogine naj, pes.' stran 754)

DAROVI PRIHAJAJO

Na drugi strani Vestnika je objavljena prošnja, v kateri mlado dekle iz Slovenije razkriva svojo tragično usodo in in naproša Slovence v Avstraliji za pomoč. Na dobro obiskanem 'Poskušanju vina' na 25.7. pri Jadranu je bil tudi g. Philip Lack, managing director Sportscrest P/L, podjetja, ki ima zastopstvo za ALPINA ELAN, svetovno poznano slovensko tvornice smuči. Za nabirko denarja za Metko je podaril par najmodernejših smuči, ki se bodo ob prvi priliki na Jadranu prodale na licitaciji.

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA'. . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo - mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. - vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens - Vanity Units - Wardrobes - Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

ROJAKI

ZA KUPOPRODAJO

NEPREMIČNIN

(zemljišč, stanovanjskih hiš,
trgovskih poslopij itd.)

se obrnite na poznano tvrdko

DOUGLAS KAY
REAL ESTATE

10B East Esplanade, St. Albans, 3021

kjer vam bo na uslugo

PETER KRICKIČ
Generalni ravnatelj

Telefon: 366 1322 in 366 1822;
po uradnih urah: 336 3303

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA...

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.
in vse strani sveta...

Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042-1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

